

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 30 stycznia 1952 r.

Nr A-10

TREŚĆ:

Poz.:

POSTANOWIENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

99 — o nadaniu odznaczeń państwowych 157

ZARZĄDZENIA:

100 — Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 9 stycznia 1952 r. w sprawie przystosowania organizacji instytutu naukowo-badawczego przemysłu pod nazwą „Główny Instytut Dokumentacji Naukowo-Technicznej” do przepisów ustawy z dnia 8 stycznia 1951 r. o tworzeniu instytutów naukowo-badawczych dla potrzeb gospodarki narodowej 157

101 — Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 9 stycznia 1952 r. w sprawie nadania statutu Centralnemu Instytutowi Dokumentacji Naukowo-Technicznej 158

102 — Ministra Transportu Drogowego i Lotniczego z dnia 8 stycznia 1952 r. w sprawie ustalenia i stosowania wzorów druków i formularzy przy ubieganiu się o zezwolenia na publiczny transport drogowy i przy udzielaniu tych zezwoleń 160

DECYZJA

103 — Ministra Finansów z dnia 7 stycznia 1952 r. w sprawie uznania Banku Polskiego w likwidacji za zlikwidowany 167

ORZECZENIE

104 — Nr 34 Ministra Leśnictwa o przejściu i przejęciu przedsiębiorstw na własność Państwa 167

99

Nr 4/640/51

POSTANOWIENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 11 grudnia 1951 r.

o nadaniu odznaczeń państwowych.

(Na podstawie uchwały Rady Państwa z dnia 27 marca 1947 r.)

Na wniosek Warszawskiej Wojewódzkiej Rady Narodowej — za patriotyczną postawę i wzorowe wykonanie obowiązków wobec Państwa — odznaczeni zostają:

SREBRNYM KRZYŻEM ZASŁUGI

1. Bastkowski Franciszek, 2. Bębnowicz Józef, 3. Chajecki Józef, 4. Garstka Anna, 5. Jatzak Władysław, 6. Krzemiński Wacław, 7. Kurek Antoni, 8. Lewandowski Tadeusz, 9. Marczak Władysław, 10. Pawłowska Janina, 11. Pawłowski Wincenty, 12. Siwiński Władysław, 13. Tarkowski Władysław.

BRAZOWYM KRZYŻEM ZASŁUGI

14. Borek Marianna, 15. Borkowski Władysław, 16.

Borucki Stanisław, 17. Chomicki Franciszek, 18. Ciuchta Walenty, 19. Gałązka Tadeusz, 20. Gołuchowski Wojciech, 21. Grzelak Franciszek, 22. Kalinowski Szczepan, 23. Kolasiński Antoni, 24. Kołomański Józef, 25. Kopciarski Wawrzyniec, 26. Koza Władysław, 27. Kozioł Aleksander, 28. Kozuń Kazimierz, 29. Kropielnicki Zygmunt, 30. Kwiatek Anastazy, 31. Kwiatkowski Edward, 32. Lenarczyk Jakub, 33. Lepakiewicz Sylwester, 34. Małaczewski Leon, 35. Maślanka Michał, 36. Mączewski Wacław, 37. Nowak Władysław, 38. Paczkowski Jan, 39. Pietrzak Walenty, 40. Przewodowski Władysław, 41. Rogala Wacław, 42. Ronda Józefa Leokadia, 43. Sielski Konrad, 44. Skwara Antoni, 45. Szymański Stanisław, 46. Wójcik Wacław, 47. Zaczkowski Bolesław.

Prezydent Rzeczypospolitej: B. Bierut

100

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 9 stycznia 1952 r.

w sprawie przystosowania organizacji instytutu naukowo-badawczego przemysłu pod nazwą „Główny Instytut Dokumentacji Naukowo-Technicznej” do przepisów ustawy z dnia 8 stycznia 1951 r. o tworzeniu instytutów naukowo-badawczych dla potrzeb gospodarki narodowej.

W celu przystosowania organizacji instytutu naukowo-badawczego przemysłu pod nazwą „Główny Instytut Dokumentacji Naukowo-Technicznej” do przepisów ustawy z dnia 8 stycznia 1951 r. o tworzeniu instytutów naukowo-badawczych dla potrzeb gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr 5, poz. 38) na podstawie art. 24 ust. 2 tej ustawy zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzeniu Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 17 marca 1950 r. w sprawie utworzenia Głównego Instytutu Dokumentacji Naukowo-Technicznej (Monitor Polski Nr A-47, poz. 534) nadaje się brzmienie następujące:

„§ 1. Tworzy się Centralny Instytut Dokumentacji Naukowo-Technicznej zwany dalej w skróceniu Instytutem.

§ 2. Siedzibą Instytutu jest m. st. Warszawa.

§ 3. Zadaniem Instytutu jest prowadzenie prac naukowo-badawczych w zakresie metodologii dokumentacji naukowo-technicznej oraz gromadzenie, rejestrowanie, porządkowanie i rozpowszechnianie dokumentacji naukowo-technicznej w celu przyspieszenia postępu technicznego drogą informowania polskiego przemysłu i polskiej nauki o osiągnięciach w skali światowej we wszystkich dziedzinach techniki i zagadnień gospodarczych z techniką związanych.

§ 4. Zwierzchni nadzór nad Instytutem sprawuje Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 5. Organizację i szczegółowy zakres działania

Instytutu określi statut, który nadany zostanie odrębnym zarządzeniem.

§ 6. 1. Ogół dochodów i wydatków Instytutu objęty jest budżetem Państwa (budżet centralny) w części dotyczącej Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

2. Statut określi, jakie jednostki organizacyjne Instytutu mogą być finansowane ze środków specjalnych lub prowadzone według zasad rozrachunku gospodarczego.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: w z. E. Szyr

101

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 9 stycznia 1952 r.

w sprawie nadania statutu Centralnemu Instytutowi Dokumentacji Naukowo-Technicznej.

Na podstawie art. 18 ustawy z dnia 8 stycznia 1951 r. o tworzeniu instytutów naukowo-badawczych dla potrzeb gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr 5, poz. 38) oraz w związku z postanowieniem § 5 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 17 marca 1950 r. w sprawie utworzenia Głównego Instytutu Dokumentacji Naukowo-Technicznej (Monitor Polski Nr A-47, poz. 534) w brzmieniu nadanym zarządzeniem z dnia 9 stycznia 1952 r. (Monitor Polski Nr A-10, poz. 100) nadaje się temuż insty-

tutowi statut stanowiący załącznik do niniejszego zarządzenia.

Jednocześnie traci moc obowiązującą zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 17 marca 1950 r. w sprawie nadania statutu Głównemu Instytutowi Dokumentacji Naukowo-Technicznej (Monitor Polski Nr A-51, poz. 585).

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: w z. E. Szyr

Załącznik do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 9 stycznia 1952 r. (poz. 101).

STATUT CENTRALNEGO INSTYTUTU DOKUMENTACJI NAUKOWO-TECHNICZNEJ.

Rozdział I.

Postanowienia ogólne.

§ 1. Centralny Instytut Dokumentacji Naukowo-Technicznej zwany dalej w skróceniu „Instytutem” działa na podstawie ustawy z dnia 8 stycznia 1951 r. o tworzeniu instytutów naukowo-badawczych dla potrzeb gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr 5, poz. 38) oraz zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 9 stycznia 1952 r. w sprawie przystosowania organizacji instytutu naukowo-badawczego pod nazwą „Główny Instytut Dokumentacji Naukowo-Technicznej” do przepisów ustawy z dnia 8 stycznia 1951 r. o tworzeniu instytutów naukowo-badawczych dla potrzeb gospodarki narodowej (Monitor Polski Nr A-10, poz. 100).

§ 2. Siedzibą Instytutu jest m. st. Warszawa.

§ 3. Instytut posiada osobowość prawną.

§ 4. Zwierzchni nadzór nad Instytutem sprawuje Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG).

§ 5. Instytut ma prawo używania pieczęci okrągłej z godłem państwowym pośrodku i napisem, zawierającym nazwę Instytutu w otoku.

§ 6. 1. Zadaniem Instytutu jest prowadzenie mających na celu rozwój produkcji przemysłowej prac naukowo-badawczych w dziedzinie metodologii dokumentacji naukowo-technicznej dla wprowadzenia jednolitych i racjonalnych metod pracy w ośrodkach dokumentacji naukowej oraz gromadzenie, rejestrowanie, porządkowanie i rozpowszechnianie dokumentacji naukowej w dziedzinie techniki oraz zagadnień gospodarczych związanych z techniką, a w szczególności:

- 1) koordynacja działalności ośrodków dokumentacji naukowej, jak bibliotek oraz instytutów naukowo-badawczych, biur projektów, urzędów, instytucji i przedsiębiorstw uspołecznionych w zakresie gromadzenia i wykorzystania dokumentacji naukowo-technicznej drukowanej, rysowanej, fotograficznej, filmowej, udźwiękowionej oraz współpraca z nimi;
- 2) prowadzenie prac badawczych w dziedzinie metodologii różnych form dokumentacji naukowej oraz wprowadzenie jednolitych, udoskonalonych metod pracy w ośrodkach dokumentacyjnych;
- 3) rozpowszechnianie wśród zainteresowanych urzędów, instytucji i przedsiębiorstw uspołecznionych, wyższych uczelni technicznych i instytutów naukowo-badawczych dokumentacji naukowo-technicznej w oryginale oraz w formie biuletynów i notatek bibliograficznych, tłumaczeń, streszczeń, fotokopii,